349. Itt állok jászlad mellett...

- 2. Még életben sem voltam én, Te megszülettél értem; S most, hogy ne légyek oly szegény, Új éltet adtál nékem! Te választottál engemet, Hogy lelked által szent legyek, És, hogy Te lakj e szívben!
- 3. Hű lelkem Rád néz boldogan, S nem bír betelni Véled; Egy mérhetetlen vágya van, Míg így imádhat Téged: Bár volna oly mély értelem - S mint tenger, oly nagy én szívem, Mely felfoghatná lényed!
- 4. Ez egy kérésem meg ne vesd, Ó, Jézus, éltem napja, Hogy míg a földön él e test, S a fényt Te tőled kapja: Add jászol légyen hű szívem, Benn hordjon Téged szüntelen, Mint Békét, Üdvösséget!